

ערבי פסחים פרק עשרי פסחים

רביינו חננאל

ה

וְקִילָּס רַכְבָּשׁ וְרַכְבָּחֶן (ד' ג' מ' ז' מ' ז' מ' ז')
אַתָּה צְבָאֵךְ וְהַעֲלֵךְ צְבָאֵךְ תְּמִימָה
בְּשִׂיר וְוּלָה נָסָת צְבָאֵךְ יְמִינָה גְּרָכָה
צְבָאֵךְ (חַלְזָן ד' ק' :)
מְלָמֵד קַמְשָׁס וְמַעֲנָה
עַל כָּל פְּרִוְתָּה וְפְרוֹוְתָּה נְפִי צְמַמְּתָה
דַּעַמְּוֹ אַנְגָּל מַמְּגָעָן צְמַמְּתָה כָּל פָּעָם
נְדַקְּנָה בְּלִכְתָּה שְׁמַוְּן וְעוֹד דָּקְמָן גְּבִי
חַד גְּזִין חַכְמָה קְמָה וְהַכְמָה דְּבָרְלָמָה
צְפָה ג' וּמִימִי רְלָה מְשָׁבָח וְנוּגְלִין
דְּלָקְוָה נְמִימָתִי עַד צְבָאֵךְ וְלִי צְפָה ג'
מִימִי שְׁפִיר קְדָן חַי הַקּוֹו נְמִימָתִי
עַד צְבָאֵךְ גְּרָהָמָי מְמָה יְהָא דְּלָחָל
בְּלִכְתָּה קְמָוֹן יְמִינָה נְכָרָךְ צְפָה ג' חַד
עַל פִּי שִׁיטָּה לְחֻמָּת דְּנוּמָה שְׁפִיר דָּלִי
הַמָּר בְּלִרְהָמָי לָן מְבָרָךְ צְפָה ג' דָּלָם
שְׂוִי שְׁפָקָה בְּבָאֵךְ וְנוּגְלִין חַמְלִי לְמַמְּלָה
נְמִימָתִי חַנְקָה נָה מַמְּגָעָן סְכִי מַדְלָמָה
פִּי עַד דְּבָרְלָמָה בְּלִכְתָּה שְׁמַוְּן וְצְפָה ג'
וּפְרָלָה קוֹמָה כְּיוֹן דְּקָרָב וְנוּגְלִין סְכִי
שְׁפָקָה כְּלִיאָנוּ בְּבָרָךְ לְיָכוּן בְּלִכְתָּה
צְפָה ג' כְּמוֹ הַמָּר בְּרָהָמָי וְהַמָּתְמִינִי
צְמַמְּתָה בְּדְבָרָות צָעֵל סְכִי שְׁקִיס
מִוּקָּד וְחוֹלָן קְלָרוֹן חַזְיָרוֹ לְדָבָר מַעֲנוֹ
לָן לְיַחַד נְבָרָךְ כּוֹי שְׁפָלִיגָּה לְרִיכָּן גְּרָכָה
לְמַפְלָעָה וְכְבָאָתוֹ מְוֹר נְלִיךְ גְּרָכָה
לְמַתְמָלָה נָה כְּמַחְוֹר טָעָן גְּרָכָה
לְמַפְלָעָה חָלָג כְּלָרוֹוֹת נְגָהָת וּמִימִי
שְׁקָרְלוֹן נְאָפְלִיגָּה וּמְבָרָךְ שְׁמָה יְסָסָה
כְּדָלְלִי וְתְדָעַ דְּהָמֵר צְפָה ג' דְּיוּמָה
ד' (ל' לְיַצְרֵל עַש חַזְיָרוֹ וְסְפָלִיגָּה טָעָן
נְגִילָּת יְדִים וּמַמְּגָעָן לְס' סְכִים
סְמִוּיָּה קְדָן בְּלִרְהָמָי נָה קְלָמָר לְנִילִין
וּמִירִי שְׁלָג דַּעַת מַתְמָלָה שְׁפָלִיגָּה וְלָן
סְלָכָה לְחוֹטָן צְלִימָות הָלָג מְפִילָוֹ
גְּרָכָה נְכַמְּמָה נָה נְיַדְךָ דַּקְיָי ל' כָּלָב
חַסְדָּה דְּהָמֵר לְקִינְעָי קְמָה סְדָל
וְגַסְסָה צְלִימָות וּסְתִימָה לְמַמְּפָמָל
חוֹן לְכִבְיִי יְסָסָה :

נזכר כי ינו פניו ונל נמליךין כו' ונה ניכרא זכריהם
ולמפרק נכו מיקמי עד דבר נזכר מילוי קדושת
וועקו רגילים לבתיהם וכשהן חזרו אין
למפרקם וכשהן חזרו אין
לכתחלה אמר רבי יהודה אמרים בומן שניינו שם
אבל לא הניחו שם מקצת
ויצאי טעוני ברכה למפרק
טעוני ברכה לכתה אלה אלא
ים הטעוני ברכה לאחריו
הן ויצאי אין טעוני ברכה
ונחזרו אין טעוני ברכה
דברים שאין טעוני ברכה
מן אפיו לבן כשהן ויצאי
למפרק וכשהן חזרו טעוני
הה לימה תיהו תיבותא דר' יוחנן
יאורה ביהה הדר יומנא נימא
שי טובתא אמר לך ר' יוחנן
ילו דברים שאין טעוני ברכה
קומו נמי אין צרכין לבך
עקרו רגילה להודיעך כהו
אפיו דברים שטעוני ברכה
וקומו טעמא דהניחו מקצת
א הניחו מקצת חבירים כשהן
ברכה למפרק וכשהן חזרו
לכתחלה תניא כוותיה דבר
שהיו מוסוכין לשותי יין ועקרו
אין צרכין לבך חנו רבנן בני
מוסוכין וקידש עליהן היום
של יין ואומר עלייו קדושת
דר עליו ברכת המזון דברי רבי
אומר אוכל והולך עד שתחזר
גמור

מן הלא נמי תיזהו
הוא הדין דआ
לאחריהם בא
והוא דקתי ני
דר' יהודה ז
לאחריהן בכ
ברכה לכתה
ירוחן ^ה ליאו
מהוא גמי תיזהו
הוא הדין דא
לאחריהם בא
והוא דקתי ני
דר' יהודה ז
לאחריהן בכ
ברכם אבל
יזאנן טעוניינ
טעוניינ ברכה
חסדא חבריהם
רגליך וחורו
חברה שהיון
מביין לו כה
היום ושני אהו
יהודה ר' יוסט
מהן סנה. נאן ציימל דקמי נג' לדבלייס פטערין
ברכלא נמליאין נספחים. מוקם נאן צדקה נצק פעס מהלט
במחלוקת: ימא פיאו פיטיגל דרכ' יונן. לדמל נעלן [קפלן]: צניעו מוקם להן
נדיך נצך וויל מפליג בון לדבלייס טעוניינ: גנוו אונטכיניא קדו ווינגן. נעלן [אטלן]: ס'ג
טכיאו כווטיק דרכ' קסודן נטכיניא פיאו
טעוניינ צפנות יין כו'. וטיינו כרכ'
חפסיד לדמל לדבלייס טעוניינ ברכ'
נמליאין [ה] האן נדריך נצך וויל צאדיין
טטעיינ לאצ' קסודן לדקמי נג' היל
נאשיכא נג' לדעניא נלה תנאה יין צאדי': ואומל
עליו קידוש פיט. במלען קענודתו:
ואני. מיד הומל עליו לאלסמי' ומפקיך
דשלמל לר' יהודה נעלן ממיוקו פותיאן
וأجهע עונת קידוש נדריך נקדס מהלה.
נה גליקין לרען הוועל עליו נרלט
טהוון צני הוועל עליו קזוצט פיט:
גמיוי
שב"ם

עופר הכהן נגיד נסיך שפַּרְמָזֶן נגיד
בדוקו גב' גראמי מלחין סכי לשי
לאן עלי'ג' מיליכ' וויל'ג' קאדי נון
בווותה דרב חסידין פ' זק"ס סה
דר' ייז'ה מוסך בדעתה נל' קומני
גיגלט' סה'ין וויל' מוסך קא כי נון מעייני
טומלוי בנטדרין (ד. כה) לדבmass נמי פלרט
ללו' קהדר' טעםם דצינ'י מוקס
מקומו של גמל מליגלו וטה נמי חזו'ו
ש' ג'